

захл вължата, видѣхъ че мѣсата на жертвата бѣхъ прорѣзаны доро до коститѣ. Жозе обнеть отъ неизразимъ ужасъ приближи са и като видѣ лицето на жената рече:

— Преосвещенный, мѣкытѣ са свършихъ. Тъзи жена издѣхнѣ.

— Мислите ли? попыта инквизиторътъ.

Въ сщщото време палачытѣ като подигнахъ жертвата, турихъ тѣлото вертикално; то трептѣше и черна кръвь течеше изъ устата; послѣ безъ да отвори очи, *«чедото ми!»*, изшепнѣ за послѣденъ пѣтъ и издѣхнѣ.

— Богъ да я прости! измърмора Арбуезъ.

— Преосвещенный, ако тъзи жена е была невинна? рече Жозе.

— Въ такъвъ случай тя ще иде въ рай, отговори великыйтъ инквизиторъ. Защо да са вайкамы за смъртъта ѣ!?

Сбироветѣ дигнахъ трупа, и нова жертва докарахъ предъ Арбуеза. Тя бѣше жена престарѣла, и главата ѣ бѣ побѣдѣла въ челоуколюбивы дѣла. Тя бѣ благородната Марія Бургондска, наречена *«майка на бѣднытъ»* (113) олувена въ деня на възстаніето чрезъ откупеното наклеветяване на единъ слуга, който думаше че я чулъ да дума *«христіаннытъ нито въра иматъ нито законъ.»* Марія бѣше тогасъ на девентдесетъ години; и макаръ че върховното сѣдилище запретяваше мжченъето на лица престарѣлы, доблестната тъзи жена претърпѣ сичкытѣ мжкы. Голѣмытѣ ѣ богатства съблазнихъ алчността на инквизиціята, който изнамѣри да я обвини като юдѣйствующа.

— Сестро моя, рече ѣ великыйтъ инквизиторъ съ евангелска кротость, щете ли най послѣ да исповѣдате грѣха си и да получите прощеніе?

---

(113) Марія Бургонска, наречена майка на бѣднытъ заради голѣмытѣ ѣ милостиви. Тя премина презъ мжкытѣ на водата, на обѣсилото и на огъня.